

החוב נליפטון 8, תל-אביב (ליד המירוץ, ח' ח' 1) 64706 טל. (זמני) 04706 פועל ומבדיל: עולמספרי שפרד המערכת בירושלים: רחוב דוד הפקר (יוליאנה) פועל משרד הפועל.

עורך הכיתוב: מיכאל אלמו (זמני) הכתב הראשי: יהודה נבאי

תעודת זהות: 0171701 ראש המערכת: שלום כהן

עורך התבנית: ד"ר הפלם הראשי: סול גולדמן

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, ניצה נבי, ירוחם נבך, תמר דרמור. משתתפים קבועים: פרנצה נרובני, רפאל חיים, אוסקר סאנדר, פליס סיארי, צבי שש.

ראש-מערכת, ירושלים: מ"מ ראש-מערכת, חיפה: דוד רובינר מונטי נייקובס, נבריא דנון, יצחק המאירי, שמואל סירון

הנהלת: העולם הזה בע"מ, רפ"ש, תל-אביב

מכתבים

הנער נגד השחיתות

הממנה הכרזה, במכתב הנער, לעורר את הנער למלחמה פעילה בשחיתות, במסגרת התנועה, ראוי לשבח ויש לדון בה בכובד ראש. אין זו שאלה של פתרון בעיות השחיתות בלבד, במידה שיש פעילות זו חוכמת בהצלחה, יש מקום להצלחה, יהיה זה משום מהרהר בעיה המורה ביותר כי מצבו של הנער - חוסר כפחון ואמונה ביכולתו להשטיע על מצב המדינה.

יוסף אלון, פתח תקוה

נדונים בלשנת הגיוס

אנו מספר צעירות אשר בחופף צוה הגיוס לי לודי 1952 התייצבנו בלשכת הגיוס... לאחר כל הסיורים והרישומים הפורמליים מכניסים לחדר אחד כאיבן-מש כחזרות ופוקדים עליהן ל הממשט ולקמור בתחומים לכך, בעוד שבחור נמצאים רומט ושלי קנינים, אחד רב סרו ואחד סרו. שאינם מהמסים להעיר הערות כמו: מדוע הנהף שלך לבן? האם לא התרחצה בים השנה? בפנה החדר מצוי פלמון וככל רגע נכנס קצין אחר המנסה להשתמש בו. כיון שהדבר המיד המושג הוא מהכח שעה ארוכה עד שיתנה. אנו רוצות לדעת מדוע כל כך קשה להשגת הגיוס לתפקיד רומט במסגרת רומט, ומה עושים כל הקצנים באותו חדר?

קבוצת צעירות אשר עברו בדיקה רפואית, תל-אביב

לך יכולתן נחשף?

תחביר וכיתוב

סוף סוף חזר ותופיע שמי כאחד המדורים של העולם הזה (789). כאמת יפה מאד... אלא שעכ" ש הניו יומקס לממש את אחד ממאמרי הכתובים: לזרסם מכתב משלי, עם התמימה: רוב אי תו, ירושלים, במדור המכתבים.

הנידון: התנגדותו של עורך הכיתוב תחשף תי מזכיר לי את הבחור שרצה את אביו ואת אמו וביקש רחמים כיוון שהוא יתום. כיצד יכול להיר שות כי יופיע בלוח שמות חברי המערכת (דבר כזה)?

עורך הכיתוב: מיכאל אלמו (זמני) ברור, בהסתמך על לבני ועל נור (זה חורו). כי צריך להיות, אות כמות (גם זה חורו): עורך הכיתוב: מיכאל אלמו (זמני)

כביש לסדום? איז פשוט מזה. מזויזם הר אחד מינעה. מעבירים הר אחד שמאלה, ממלאים את הגיא - וזהו! אבל בשביל זה צריכים גם להיות צפת אלוהים...

אולם האנשים המבצעים מיבצע-ענמ זה אינם אלוהים, הם אנשים קטנים ואפורים. לפני 30 שנה היו מדויקים להם את תואר הכבוד "חלוצים", ומחברים עליהם שירים. היום הם זוכים לייחס המזכיר גישה אל פסעם אצירים עובדי-פרך, שנושלחו לפניה נחתה, כדי לעבוד עבודה-שחורה גבזויה.

מי הם חלוצים אלה הממשיכים במסורת המפוארת של בנין ויצירה? "העולם הזה" נאה להביא לפניך בשבוע הבא את הרפורטג'ה המצולמת הגדולה הראשונה הנתנת כבוד מלא ל-

חלוצים, 1952

בני כביש סדום, המבצע הכביר ביותר של מדינת ישראל מאז הקמתה - תאור המיבצע, האנשים וההווי הנודד בהם הערכה.

אנכי, לבני הוא מתבר ספר הרקוד והסינפסק ונדר הוא נור ומכתב זה מסבך. רב איתן, ירושלים

וב איתן הוא דב איתן. מי סף? מאמרם המיוחד המוקדש למכון ויצמן למדע (העולם הזה 781), הובא לתשומת לבי. קראתי בעיון ומאמתי בו הרבה אי דיוקים וביטויים, שי אינם ראויים להסדרותיה אחריות. אני מקה שי מאמר מסוגן זה אינו מנינים את הרמה הכללית של עיתונות.

מ"ו, יסגל, ייר ועד הפועל של סכנו ויצמן, ניו-יורק

כמקובל בעולם הזה, הועבר החומר לפני הדפסתו לביקורת המזכיר האקדמי וקצין ה עתונות של המכון. שום עובדה שצוינה בי עתון לא הוכחשה.

לאיזה שער? בזה הגני להביע את תודתי לכם כשם הנהלת מתקדמת אחת הצעירים על כי אתם מסרסמים מסעם לפסע מאמרים על מועדוננו, ברם בעולם הזה (783) ישנו אי דיוק קטן. אתם הדעתם שאנו נצחנו את קבוצת הפועל בלטרניה בתוצאות 1:2, הנכחו הוא שאנו הספרנו 1:2. סיבת הדפסר זהיה כי המנרש לא ראו לכתור רגל ואנו לא נרלים לשחק על מנרש כזה. בכשר למר סוידאן עלינו להעיר את תשומת לבכם כי זוהי הפסע השניה שאחם מוסרים ספר סוידאן הוא התפרס יוניניטי של מועדוננו. מר סוידאן רוק את סנו יושבי-ראש המועדון ויושבו ראש מחלקת הספורס. המועדון שלנו עומד ברשות עצמו ולא מקבל המיכה כל שהיא מאת אחר.

המוכר, מועדון החאזה הנוצרית, חיפה

אתם עתון המספיק והמנסח אינפורמציה עולמית, כיצד זמאין יכולתם לשאוב ידיעות כה מסולסלות על משחקנו עם אחת נוצרים? האמת היא שנכרנו על הקבוצה הגיל בתוצאה נכונה של 1:1 היות על הקבוצה הגיל בתוצאה נכונה של 1:1 היות וכמשחק ייצגתי בכשר את תפועל בלטרניה.

ש, רוטשילד, עפולה

"אבא, למה אתה קונ את העולם הזה אם הוא כותב בלופים? היתה זו שאלתו של ילד בן 6 לאביו, שחקן כדורגל מסורתי. מתקבל הרומם שתתנוכם מתמר להיות כל כך, בלתי הלוי" עד ששורכיו אינם מעינים בעתונים אחרים. אלא מהמספיק ידועת מקורות ו, בלתי משוחרות" גם אם זה אינו מוצדקת כלל. כונתי לשיר ההלל שלכם לקבוצת אחת נוצרים חיפה במדור ספורס. אל נא תהיו כאותם המוסדות הספורטיביים הרואים בנו בניו חורנים המבקשים לתפוס מקומם של בניו אמיתיים. להתישבות העובדת יש עוד מה לומר גם בקיטום המולדת וגם בספורט הכדורגל. אני הגני אחר השחקנים ורחמתי ממש כאשר עתונכם קבע 3:2 לזכות אחת נוצרים ולא עוד אלא שחוציא מסקנה: אין מקומה, לאחר נצחון זה, של אחת נוצרים בליגה ג'.

אביטל דונגוב, בלפוריה התנצלות רבה של המערכת שהכניסה את הכדור לשער הבלתי נכון.

המשפט

בשבועים האחרונים חורמם וספרתם לקוראים שאם לא עתון אחד הניב על המשפט הצביר שנערך ביממכת. מן הראוי שתקבולו יתה אחת העתונות הישראלית במרם התקעו עובדות. ובכן מסבך במאון המסלנה לאחדות העבודה הניב סממיי. חיים שלוש, אברדה קרית, קרית חיים העולם הזה מבקש את סליחת מאבק, ש' הקודש להמפסע שורה של רשימות משלשעות. המשפט מענין, צודק וערר כומו, ויפה שיעור הרים את קרבם הסניכיים ההליאבי. לדעת טוב לערוך שורת מפעלים שלא תיח לעבית העורר להשכח אצל אלה שנוה להם בכך. עליה הלו, ירושלים

פרץ ברנשטיין

ישר כוחכם על שפצאתם אומץ לכתוב על פרץ ברנשטיין (העולם הזה 782) מדינאי בעל הבנה עמוקה, ואחד המעטים המרים את אינטרס הבינה מעל לאינטרס מסלנתו. דוקא שללון המספחיון עם בני נרויון מוכיח, למרות שרבים צוחקים על כך, שברנשטיין הושיט את ידו לבן נרויון וזה לא רצה לקבלה.

ר דפר, תל-אביב

מי יחנך?

אולי יתן העולם הזה מאמר מקיף על הבעיה הכאונה של שרר לימוד הבנו שהונגה על יומר בימים האחרונים, אולי מאמר הי יספק את עונינו של האנשים ברבר, והם יכינו כי בית ספר יתיכון ייחמר (במעט נהמר) לנהל המיעוט הברוני ולא יוכל לתת השכלה תכונת לבן הפועל? ישראל לין, תל-אביב

העולם הזה יספך בבעיה.

צדף מניו-יורק

זונר סקולניץ (העולם הזה 782) הוא ללא ספק צלח נאון. לו יהיה מתי ישראל ומכיר את בעיותיה לא דרך העתונות בכבר היו הנדרותיו של העולם הזה עוד מדויקות וקולעות שבעתים.

יעקב אכורם, רמת גן

הזקן והספסל

אני רוצה, בתור תלמיד (יהודי) של המיסיון הצרפתי כיפו להעיר לכם על המשע "אלימות" (העולם הזה 782). בתור תלמיד המיסיון, שמכיר את האת אירלנד זה שלש וחצי שנים, הייתי רי זה לשאלו מי משך למי בוק: בחורי השיבה לאה, או להספ? התשובה ברורה, כיון שלאח אין כלל וקו.

למי דברככם, היה החיכות ברחוב אם המדינה רואה "אנטי-מיסיונרית" או "דימוקרטית". אני רוצה להשאל אתכם: כמה מהכתובים שכתבו מי המכונית את הספסל ועד כמה ידוע נמצא הספסל בבית הכנסת. האם זה מבצע, אנטי-מיסיונרי של הארוקים או מבצע "דימוקרטי"? איתמר ציטנפלד, יפו

טעם וריח

הואילו לנמך מה הניעכם לומר שהסרט דור זמט טעם הנו אחד הסרטים המשעממים שיצאו אי פעם מהליבור. ראיתי בסרט הזה משחק נהדר של נרויון ספ וסוון היינרד, ולמים מדויכי עין ורקע תנכי עובדתי. ואם כי היו בו מספר לופים ועברתים שאין כמותם לנרם לכך שתכרו את הסרט בצורה כה שלילית.

שמעון בן יהודה, רמת גן

שם לקומפוזיטור

ברצוני להודות לכם עבור החרון המוסיקלי. זה כאמת מענין ומשמחי מאד למצוא בעתונכם גם מות. בחירון מספר 10, שאלה מס' 10, מופיע השם פולנג, האם כונתכם לקומפוזיטור הצרפתי סולאן? רפפורבן משה, חיפה

שוב על אויבקיטיבות

כשקוראים את "בן הקוקוס לא התרש" (העולם הזה 779) ואחר כך את מכתבו של הקורא "כי שלמה (העולם הזה 782), קשה לומר בודאות שי העולם הזה אויבקיטיבי ובלתי מושפע על ידי גורם כלשהו.

נתן גרינבאום, תל-אביב

הקורא גרינבאום טועה: אין כל סתירה בין הכתבה והמכתב. גם העולם הזה הדגיש את יחסו החמור של שאלתיאל לפקודיו.

אין צורך בשרדוק הולמס

בחירון הרצו (העולם הזה 780) התשובה כל כך ברורה שלא היה צורך לפרסם בעמוד הקודם את הפתרון.

נתמן ארליך, בני-ברק

תמונת הזקן

בעולם הזה 774 נתרסמו כמה תמונות של יצחק שדה, בהן אחת המראה את שדה, משה ירין וינאל אלון. גם אני נראה בתמונה. הייתי נוסר באותם הימים, יודע אני כי הצלום עשה בתחנית: אבל אינני זוכר מי היה הצלם, איך אפשר לקבל את התמונה ההיסטורית הזאת, הי יקרה גם לי?

יוסף הגולסמן, נשר התמונה שייכת לעזובנו של יצחק שדה, נמסרה לו בשעתו על ידי אלון משה דיין. הצלם איננו יודע למערכת.

איזה אהרן?

מישהו אמר פעם, בערך: אם לא היה סוציאליסט עד גיל 30, סימן שאין לך דם. אם נשאר סוציאליסט אחרי גיל 30, סימן שאין לך שכל.

אינו מסכים, כמובן, לדעה זו. אך הייתי מוכן לומר, על אותו משקל: מי שלא הת' נגד לוייצמן בנעוריו, סימן שלא היה צעיר. מי שלא העריץ את וייצמן בבגרותו, סימן שלא התבגר.

כשאך נכנסתי לענינים, בגיל 14, היתה לנו השנאה לוייצמן כמעט השקטת-עולם. דרו אלה ימי המהומות וההבלגה, ודמנו התקומם. אולם מאז עברו מים רבים בירדן, וייצמן מופיע לעינינו באור אחר לגמרי: המנהיג הסיקולי, שלא נכנע ליצרים, האדם שהאמין ביצירה בכל התנאים, שראה את האמת המעשית והאמורה מאחורי מסך העשן של טכסים ספלים ומליצות גבובות.

בכל זאת נאלצים אנחנו לשאול את עצמנו: כיצד התנגד וייצמן בשלב האחרון, אחרי מלחמת העולם השניה, למאבק האנטי-בריטי, שבלעדיו לא יכול היה להיות טעם לכל מעי שיו שלו?

ארנולד טוינבי, ההיסטוריון הבריטי המ' הולל, נתן תשובה לכך: כל דור מבצע את המהפכה שלו, המתאימה לאופיו ולתקופתו. אולם לאחר שהוא מנצה, לאחר שהשיג את אשר רצה להשיג, תופך הוא לשמרן, רואה הוא עתה את תפקידו העיקרי בשמירה על הישגיו. לכן הוא מתנגד מטבעו למהפכה הבאה, זו המתאימה לאופיו ולתקופתו של הדור הבא אחרי.

מלחמת השיחרור של הנער הישראלי, על כל צורותיה המזוינות והבלתי-מזוינות, הי' תה ביטוי למהפכה השניה. מחוללי המהפכה הראשונה, וייצמן בראשם, האמינו כי תמיס אסון על הישגיהם, על ההתישבות, על הישוב. לכן התנגדו לה בכל נימל נוספם.

העקרון של טוינבי מסביר גם תופעה שניה, שרבים מאתנו היהרו בה לא פעם. גנה התשמו, בשדות הקרב של בני-ישיע, משמרי-העמק ונצה, השאיפות, החלומות, במאמיה של דור. השביל המתפתל הגיע ל- סיסגה. היה זה הגיוני שאיש כמו וייצמן ישיאל את השאלה הגדולה: מה עתה? מה היא הישגיה הבא שיוכל להלהיב דור ההתקדמות נוספות?

כילנו יודעים עתה שתשובה זו לא ניתנה. אולם יהיה זה אייזדק היסטוריו ואת כל איתם את וייצמן, או את בן-גוריון, ואת כל אחרים דור, בכשלון זה. אין דור אחד יכול לבצע שתי מהפכות. הוא הגיע לשיא ההשגמה, הגשמה שלא דורות אחרים בהיסטוריה של העולם זכו לה. כל האשמה חייבת להיות מופנית אל הדור הבא. אלינו.

כשהיה וייצמן עוד סטודנט צעיר באוני ברסיטה של גינבה, ביקר ברוסיה הצארית ונחקר ארוכות על ידי קצין משטרה בניקי-לאיב. סאכר, שהלה השתכנע שוייצמן אינו מהסכן מסוכן, החותר תחת כסאו של האבא הקטן, טיפח לו על הגב ואמר: "שמעיה, בעצם אינך בחור רב. הקשב לעצמי: כל התעסק עם היהודים האחרים האלה, כש יקבלו את המלכות שלהם, תהיה אתה האדם הראשון שיתלו אותו על מנת-הרחוב."

כעבור 10 שנים, כשנפגשו וייצמן עם לוייד-ג'ורז', אמר הלה להרברט סמואל: "כשאתה ואני נישכח, יקומו לאיש זה מצבה בארץ-ישראל! כיום אנו יודעים כי הנבואה הש' גיה היתה הרדוקה.

אופייני לאיש - וגם למצב השורר עתה במדינה - שאיש אינו יודע בריוק מה לעשות בנושאות, מי ימלא את התפקיד? מוסד הנושאות, כפי שהוא קיים כיום אצל לנו, בנוסח הצרפתי והגרמני, אינו מוסד

אוריאל